mulle rahha annab. Kohhe laps läks akna pole ja wõttis úttelda: Armas Önnisteggia, anna issale rahha, et ta mulle leiba woib osta. Sai agga nenda pallunud, kohhe siis tulli úks mees issat waatma, ja räkis temmaga sest murrelikkust nappist aiast, mis nüüd kä. Laps kulis peält, ja útles omma rummalusse sees: Issake, eks sulgi polle rahha pudo, ja pealegi on Tohtre waew weel tassumata, et ta käis mind waatma, kui ma haige ollin. Ja se sanna läks wõora mehhe süddamest läbbi, ja temma wõttis teik sedda rahha, mis tal jures olli, ja andis sedda issale.

Küllab Jummala Waim leiab süddant.

Üks noor mees, saksarahwa laps, känna kui pilliroog ja illusa jumme ja näoga, läks úhhe sure peegli ette, omma näggo waatma ja ommast jummest ning kassust römustama. Sai agga peeglisse waatnud, kohhe siis astus järsko taggasi, ja ehmatus paistis ta silmist, sest ta olli omma näggo näinud surnonäuks. Ja se näggeminne läks ta süddam läbbi. Wata, se on agga meletulletaminne, mõtles mees; agga kui nüüd tund saab tullema, mis siis? Kui ma isse surnokehhaks saan, ja se näggo mul saab ollema, mis luggu siis? Ja úks mõtte satis teise peäle; ja noor mees hakkas omma hinge peäle mõtlema, ja temma ette hoolt handma, ja sai õigeks ristiinnimesseks ning Jummala lapseks.

„Kes ussub ja kedda ristitakse, se peab õntsaks sama."

Üks Negri-tüdruk, kes uskus ja kedda olli ristitud, walwas omma haiget issandat. Emmand útles tüdruko wasto: Lapsoke, ehk sa homme tahhad kirriko minna; heida siis agga maggama ja walwa sinna teisel õsel! Tüdruk läks; agga kui ta hommiko warra tuppa tulli, siis leidis issandat jo surnud. Emmand nuttis ja hüdis sure heälega: Kas ta peaks ka õntsaks sama? ja ei piddand wahhet nenda küssimast. Negri-tüdruk, sedda kuuldes, panni immeks, ja útles: Kuida se, et need walged innimessed, kes ommeti norest põlwest sadik Jummala sanna woiwad luggeda, — ni õnnetumad on, et nende hinge õnnistus neil saggedaste kül on teädmata? —

Oh, pangem tähhele, mo armad, mis se must Negri-tüdruk, ülle merre meie wasto rägib! — Pangem sedda hästi tähhele! —